

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีผู้สอนชั้นนำในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองต่อการเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการเรียนด้วยตนเอง: กรณีศึกษานักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดรูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดรูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนชั้นนำและศึกษาด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยใช้ผลคะแนนการสอบกลางภาควิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เป็นตัวเปรียบเทียบ รวมถึงการศึกษาศึกษาทัศนคติต่อการเรียนด้วยตนเองของนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนชั้นนำและศึกษาด้วยตนเองอย่างอิสระหลังจากการจบการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยได้ทำการวิจัยกับนักศึกษาสองห้องเรียน (2 ตอน) ได้แก่ ตอนที่ 4 และ ตอนที่ 9 ซึ่งนักศึกษาตอนที่ 4 เป็นกลุ่มนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนชั้นนำ และนักศึกษาตอนที่ 9 เป็นกลุ่มนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยศึกษาด้วยตนเองอย่างอิสระ

กลุ่มตัวอย่าง/ กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และใช้วิธีจับสลากเพื่อกำหนดกลุ่มทดลอง (Experimental Group) และกลุ่มควบคุม (Control Group) โดยแบ่งกลุ่มนักศึกษาของแต่ละตอนได้ดังนี้

นักศึกษาตอนที่ 4 เป็นกลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง โดยวิธีผู้สอนชี้นำ ควบคู่กับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102)

นักศึกษาตอนที่ 9 เป็นกลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง โดยศึกษาด้วยตนเองอย่างอิสระ ควบคู่กับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) โดยผู้วิจัยใช้แผนการทดลองแบบแพคทอเรียล โดยแบ่งนักศึกษาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ โดยใช้เกณฑ์ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (AE 101) เป็นเกณฑ์ โดยแสดงดังตาราง ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนชี้นำและศึกษาด้วยตนเองอย่างอิสระโดยแบ่งตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

	นักศึกษาที่เรียนใน ศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง โดยวิธีผู้สอนชี้นำ	นักศึกษาที่เรียนในศูนย์ ศึกษาด้วยตนเองโดยศึกษา ด้วยตนเองอย่างอิสระ	รวม
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษสูง	8	8	16
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษปานกลาง	8	8	16
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษต่ำ	8	8	16
รวม	24	24	48

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ประกอบการวิจัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการมอบหมายงานที่ผู้วิจัยให้กลุ่ม

ทดลองซึ่งคือนักศึกษาตอนที่ 4 ศึกษาในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนซึ่งนำควบคู่กับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) โดยมีขั้นตอนการร่างดังนี้

1.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102)

ในโครงร่างรายวิชา (Course Outline) และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) (Course Description) (ภาคผนวก ข)

1.2 ศึกษาเนื้อหาและไวยากรณ์ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ในบทที่ 8,9 และ 10 ในหนังสือ Headway ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ใช้สอนก่อนการสอบกลางภาคของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

1.3 กำหนดแผนการมอบหมายงานให้นักศึกษากลุ่มทดลอง ศึกษาในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียนในบทที่ 8, 9 และ 10 โดยผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียน และวิธีการประเมินผล อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรให้นักศึกษา

1.4 นำวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียน และวิธีประเมินผลชิ้นงานที่ผู้วิจัยกำหนดให้นักศึกษาเรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนซึ่งนำให้อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) พิจารณาประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของชิ้นงานและเนื้อหาในบทเรียน

1.5 นำผลจาก 1.4 มาปรับปรุงแก้ไข และนำไปเป็นแผนการมอบหมายงานให้นักศึกษาในกลุ่มทดลองใช้เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง โดยวิธีผู้สอนซึ่งนำควบคู่กับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) (ภาคผนวก ค)

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบกลางภาคของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยเป็นข้อสอบกลางของมหาวิทยาลัยพายัพซึ่งจัดทำโดยภาควิชาภาษาอังกฤษ และใช้เกณฑ์ประเมินของภาควิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102)

2.2 แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนภาษาด้วยตนเอง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยปรับมาจากแบบวัดทัศนคติของการเรียนภาษาด้วยตนเองของ Sheerin (1997) และ Wenden (1991) มีทั้งหมด 25 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกของนักศึกษาที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อบทบาทและความสามารถในการเรียนภาษาด้วยตนเอง (ภาคผนวก ง) โดยมีข้อความในเชิงบวกและข้อความในเชิงลบ มีเกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้ Likert Scale

ดังนี้

ข้อความในเชิงบวก หมายถึง ข้อความแสดงถึงความโน้มเอียงของความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นด้วยต่อบทบาทและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ซึ่งข้อความในเชิงบวกได้แก่ข้อความที่ 1, 3, 5, 6, 9, 10, 12, 16, 17, 19, 22, 23, 25 โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4 คะแนน
เฉย ๆ	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

ข้อความในเชิงลบ หมายถึง ข้อความแสดงถึงความโน้มเอียงของความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่เห็นด้วยต่อบทบาทและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ซึ่งข้อความในเชิงลบได้แก่ข้อความที่ 2, 4, 7, 8, 11, 13, 14, 15, 18, 20, 21, 24 โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	2 คะแนน
เฉย ๆ	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอนแนะและข้อคิดเห็นที่ได้ไปปรับปรุงแบบวัดทัศนคติตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลอง (Try Out) กับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ในตอนอื่นจำนวน 25 คน เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach และใช้เกณฑ์ของค่าความเชื่อมั่นของ เมียน ไชยศร (2526) ทั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.794 ซึ่งสรุปได้ว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาที่เรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนชี้แนะและศึกษาด้วยตนเองอย่างอิสระ และเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (ตอนที่ 4) และกลุ่มควบคุม (ตอนที่ 9) เป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ โดยใช้เกณฑ์ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (AE 101) เป็นเกณฑ์แบ่งดังนี้

เกรด A, B+ หรือ B เป็นกลุ่มสูง

เกรด C+ หรือ C เป็นกลุ่มปานกลาง

เกรด D+ หรือ D เป็นกลุ่มต่ำ

จำนวนนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ถูกจัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ได้กลุ่มละ 8 คน

2. ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศ แจ้งวัตถุประสงค์และวิธีการใช้สื่อการเรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง และคำชี้แจงในเกณฑ์การประเมิน 5% ของการใช้ศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) แก่นักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนโดยใช้เนื้อหาและไวยากรณ์ของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ในบทที่ 8, 9 และ 10 และกำหนดจำนวนใบงานที่นักศึกษาต้องให้ผู้วิจัยประเมินจากการเรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง ดังนี้

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง (ตอนที่ 4) ส่งชิ้นงานที่ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อ วัตถุประสงค์ วางแผนการดำเนินงาน และการประเมิน ในแผนการมอบหมายงานจำนวน 4 ชิ้น ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยแต่ละชิ้นงานตามแผนการมอบหมายงานทั้ง 4 ชิ้นงานต้องส่งก่อนการสอบกลางภาคของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

ผู้วิจัยให้กลุ่มควบคุม (ตอนที่ 9) ส่งชิ้นงานจากการเรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเองอย่างอิสระจำนวน 5 ใบงาน ก่อนการสอบกลางภาคของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

ทั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินชิ้นงานของนักศึกษาทุกชิ้นงาน ทั้งในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง เพื่อให้พิจารณาประกอบในการประเมิน 5% ของการเรียนในศูนย์ศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งชิ้นงานที่ได้จากแผนการมอบหมายงาน ผู้วิจัยได้มีการประเมินคุณภาพของชิ้นงานตามเกณฑ์ประเมินที่กำหนดโดยผู้วิจัยเอง โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนที่เรียนก่อนการสอบกลางภาคของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

4. วัดผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบกลางภาคของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งเป็นข้อสอบแบบอัตนัย ข้อสอบใช้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทที่ 8, 9 และ 10 ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ใช้สอนก่อนการสอบกลางภาค และเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันทั้งในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5. วัดทัศนคติต่อการเรียนด้วยตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการสอบวัดผลกลางภาคของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 หนึ่งสัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลทั่วไปในแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนด้วยตนเองมาแจกแจงความถี่ร้อยละ ส่วนข้อมูลรายชื่อในแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้การแปลค่าเฉลี่ยดังนี้

เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	1.00 — 1.49	แปลความว่า	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	1.50 — 2.49	แปลความว่า	ไม่เห็นด้วย
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	2.50 — 3.49	แปลความว่า	เฉย ๆ
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	3.50 — 4.49	แปลความว่า	เห็นด้วยมาก
เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	4.50 — 5.00	แปลความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเรียนด้วยตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติทดสอบที (t-test)

3. นำข้อมูลที่นักศึกษาศึกษาที่เรียนในศุนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนชั้นนำ เขียนสะท้อนความคิดเห็นต่อการเรียนในศุนย์ศึกษาด้วยตนเองโดยวิธีผู้สอนชั้นนำ มารวบรวมใช้สรุปและอภิปรายประกอบกับผลการวัดทัศนคติต่อการเรียนด้วยตนเอง

4. เปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน II (AE 102) ทำการเปรียบเทียบ 3 ครั้ง คือ

4.1 กลุ่มสูง ใช้สถิติทดสอบที (t-test) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

4.2 กลุ่มปานกลาง ใช้สถิติทดสอบที (t-test) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

4.3 กลุ่มต่ำ ใช้สถิติทดสอบที (t-test) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

5. ศึกษาโดยภาพรวมของคะแนนผลการเรียนจากการสอบกลางภาคของภาคเรียน

ที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ทั้งในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยวิเคราะห์ของแผนการทดลองแฟคตอเรียล (Factorial Experiment) ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance – ANOVA) จากนั้นทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเพื่อหาคู่แตกต่างโดยวิธีของ Scheffe

PAYAP UNIVERSITY